

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

***pentru a invoca
reconcilierea***

Nr. 2 februarie 2009

Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova

„CRED CA ADORAȚIA

ESTE OPERA CEA MAI

FOLOSITOARE ÎN LUME”

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Crediința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

ASTĂZI TREBUIE SĂ INTRU ÎN CASA TA

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

- ◆ Cântec

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Noi credem în Tine, Doamne și te adorăm

Tu ești Pâine vie coborâtă din cer,
fă să ne hrănim din Tine.

Tu ești calea care ne duce la casa Tatălui,
fă să urmăm cu fidelitate pașii Tăi

Noi credem în Tine, Doamne și te adorăm

Tu ești apa vie pentru setea noastră de adevăr,
fă să ne îndestulăm din cuvântul Tău mântuitor.

Tu ești lumina pentru luminarea neamurilor,
fă să luăm lumină din lumina Ta.

Noi credem în Tine, Doamne și te adorăm

Tu ești imaginea perfectă a Tatălui,
fă ca oglindindu-ne în Tine să putem fi adevărați fii ai lui
Dumnezeu.

Tu ești păstorul cel bun ce-și dă viața pentru oile sale,
fă să ne lăsăm conduși de mâna Ta sigură.

Tu Domnul meu și Dumnezeul meu,
înviează și întărește credința mea în Tine.

Noi credem în Tine, Doamne și te adorăm

Să stăm în prezența ta

- A adora înseamnă să fim conștienți că Tu, Doamne, ești aici și ești aici pentru noi. Tu ne vorbești cu prezența Ta, cu tăcerea Ta, cu fidelitatea Ta. A adora înseamnă atunci să intrăm în prezența Ta, în tăcerea Ta, în fidelitatea Ta.

- A adora înseamnă să recuperăm înțelesul prezenței noastre, al ființei noastre aici cu Tine, pentru Tine și în fața Ta. Înseamnă să recuperăm timpul din toate acele ocazii în care te-am pierdut pe Tine din viața noastră.

- A adora înseamnă deci să te recuperăm pe Tine în viața noastră, înseamnă să-ți dăm locul potrivit în existența noastră, prea des orbită de idoli care ne îngreunează inima.

- Doamne, învață-ne să adorăm. Învață-ne că bucuria inimii este rodul de a fi învăluiti doar de persoana iubită.

- A adora înseamnă să primim invitația Ta, Doamne, și să o păstrăm în inimă, înseamnă a-Ți face spațiu în inima noastră. Aici este momentul când Tu ne întâmpini, ne atingi, ne iubești.

- Este momentul în care Tu ne deschizi inima ta pentru a ne lăsa să intrăm. Ne adresezi aceeași invitație pe care ai făcut-o lui Zaheu: „Zaheu, coboară repede pentru că astăzi trebuie să intru în casa ta”.(Lc 19,5)

- Doamne, Tu vrei să intri în casa noastră, rei să vezi prin ochii noștri, vrei să vorbești prin cuvintele noastre, vrei să ascuți cu urechile noastre, vrei să atingi cu mâinile noastre, vrei să iubești

prin inima noastră, vrei să fii manifestat de către noi, vrei să devii ca și noi, identificându-ne cu Tine.

- A adora înseamnă să devenim ca Tine. A adora înseamnă să iubești pentru că doar iubirea ne face asemănători. Iată de ce de multe ori ne este dificil să adorăm pentru că ne e teamă să iubim.

- Iubirea nu este un sentiment dar o forță care nu respiră. Doar iubirea iubește. Doar iubirea transformă. Doar iubirea te învâluie. A adora înseamnă să iubim Iubirea și să fim iubiți de către Iubire!

◆ **SĂ-L INVOCĂM PE DUHUL SFÂNT PENTRU A CONDUCE ȘI A SUSȚINE RUGĂCIUNEA NOASTRĂ**

Vino, Duhule Sfânt, umple inimile celor care cred în Tine.
Tu ai venit pentru a ne face credincioși, vino din nou și fă-ne fericiți.

Tu care ai venit pentru ca prin ajutorul și prin darul tău să putem să ne bucurăm în speranța că suntem fiii lui Dumnezeu, vino din nou pentru ca să putem să ne bucură de împlinirea acestei speranțe.

Vino, du la îndeplinire ceea ce ai început să realizezi în noi. Ești Tu, de fapt, cel care ne consolidezi, ne perfecționezi, ne duci la împlinire.

Tatăl ne-a creat, Fiul ne-a răscumpărat, împlinește deci Misiunea Ta: vino pentru a ne conduce la adevărul deplin, la bucuria Supremului Bine, la vederea Tatălui, la plinătatea bucuriei.

Atunci vom putea să ne oprim pentru a-ți face loc și pentru a te privi, pentru a te vedea din depărtare și pentru a te lăuda, acolo unde Dumnezeu este lăudat de către stelele dimineții și acolo unde orice fiu se bucură.

La o astfel de bucurie să ne conducă Domnul Isus Cristos care este calea, adevărul și viața. Amin!

(Gualtiero di San Vittore -Sermones)

Cântec

Din Evanghelia după Sfântul Luca (11, 1-13.)

Apoi a intrat și a traversat Ierihonul.² Și iată, un bărbat numit Zaheu, care era șeful vameșilor și era bogat,³ căuta să vadă cine este Isus, dar nu putea din cauza mulțimii, întrucât era mic de statură. ⁴ Atunci a alergat înainte și s-a suit într-un sicomor ca să-l vadă, căci avea să treacă pe acolo.

⁵ Când a ajuns în acel loc, Isus și-a ridicat ochii și i-a spus:

„Zaheu, coboară repede pentru că astăzi trebuie să rămân în casa ta”.

⁶ El a coborât îndată și l-a primit cu bucurie.

Toți cei care au văzut murmurau spunând: „A intrat să fie găzduit la un om păcătos”.

⁸ Dar Zaheu, stând în picioare, i-a spus Domnului: „Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor și, dacă am nedreptățit pe cineva, îi dau înapoi împătrit”.

Atunci Isus i-a spus: „Astăzi s-a făcut mântuirea acestei case, întrucât și el este fiul lui Abraham.

¹⁰ Pentru că Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ceea ce era pierdut”.

▪ **INVITAȚIE LA INTERIORIZARE:**

Isus nu doar l-a văzut pe Zaheu; l-a strigat pe nume! Acestui mare Rege, care ține întreg universul în palma Sa, îi pasă suficient de mult și are timp să vorbească unui individ. Ce altceva înseamnă aceasta decât că Învățătorul ne cunoaște pe fiecare dintre noi în mod personal și cu numele nostru. El cunoaște neliniștea și marea dorință de Dumnezeu din inima lui Zaheu. El cunoaște nevoile fiecărui suflet și îi pasă. El se apropie de Zaheu așa cum s-a apropiat de femeia din Samaria și, vorbindu-i, i-a făcut cunoscute unele dintre cele mai frumoase învățături ale Evangheliei. Oriunde există nevoie și dorință de Dumnezeu, Isus se va apropia. Pentru că El este mai presus de toate un Dumnezeu care caută.

"Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân". Luați aminte la aceste cuvinte: "În casa ta trebuie să rămân". Isus a promis: "Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine." Acum își îndeplinește această promisiune. A luat masa cu Zaheu! Nu cu un rabin sau un preot, nici cu primarul orașului sau cu vreo altă persoană respectabilă, ci cu un ticălos proscris, un păcătos. Isus a intrat în casa lui Zaheu.

Însă nu orice fel de casă îl poate primi pe Isus ca oaspete. Unele lucruri nu pot sta în prezența Sa, și trebuie să alegem între El și ele. Și Zaheu a ales: "Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit." Isus trebuie să fi zâmbit atunci când i-a spus "Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia." Aceași iubire a lui Isus care a intrat în casa lui Zaheu pentru a căuta și a mântui ceea ce era pierdut există și astăzi și ne spune fiecăruia dintre noi așa cum i-a spus lui Zaheu: "Astăzi în casa ta trebuie să rămân."

CUVÂNTUL DEVINE RUGĂCIUNE

- Isuse, tu ești Pâinea vieții, dăruiește-ne putere.
- Isuse, tu ești vița adevărată, dăruiește-ne bucuria.
- Isuse, tu ești Emanuel, Dumnezeu cu noi, rămâi cu noi.
- Isuse, tu ești Răscumpărătorul oamenilor, dăruiește-ne viața lui Dumnezeu.
- Isuse, tu ești Capul Bisericii, adună-ne în ea.
- Isuse, tu ești Dumnezeu puternic, ajută-ne.
- Isuse, tu ești Păstorul cel bun, condu-ne.
- Isuse, tu ești Lumina lumii, luminează-ne
- Isuse, tu ești Mesia, consacra-ne.
- Isuse, tu ești focul lui Dumnezeu, consumă-ne.
- Isuse, tu ești medicul sufletelor, vindecă-ne.
- Isuse, tu ești imaginea Tatălui, arată-l pe Dumnezeu.
- Isuse, tu ești Fiul lui Dumnezeu și fiul omului, ai milă de noi.
- Isuse, tu ești Regele gloriei, vrem să-ți slujim.
- Isuse, tu ești fratele nostru, vrem să te iubim.
- Isuse, tu ești Dumnezeul nostru, vrem să fim ai tăi în întregime.

Vino, Doamne Isuse, așa cum ai venit la Zaheu. Și noi Te căutăm, pentru că suntem neliniștiți după pacea, deplinătatea, mântuirea pe care doar Tu le poți aduce. Auzim bătaia Ta la ușile sufletelor noastre. Deschidem ca să Te invităm să intri. Umple-ne cu Prezența Ta iubitoare. Fie ca și noi să auzim de pe buzele Tale acele cuvinte prețioase: "Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia.

CU VICTORINE SĂ ACLAMĂM

Lui Dumnezeu singur trebuie să-i dăm slavă, pe El singur trebuie să-l iubim, numai pentru El trebuie să ne jertfim, El singur ne dă mântuirea. El este începutul, el singur țelul suprem. El singur ne dă ziua pentru el singur faptele și iubirea.

Slavă numai lui Dumnezeu! Să-i fim recunoscători!

El este Tatăl nostru și cere toată iubirea noastră.

Slavă Tatălui, slavă fără încetare Fiului său unul născut și Duhului iubirii! Numele lor să fie de trei ori binecuvântat. Doamne vie împărăția ta! Ca eu să trăiesc pentru a te binecuvânta și să mă jertfesc în tine pentru veșnicie. Doamne vie împărăția ta!

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Tu, o, Doamne ești un Tată care nu ne părăsește în dificultățile noastre. Tu ai permis ca Zaheu să te primescă în casa sa. Deschide și inima noastră la harul tău și ajută-ne să primi ca o omoară cuvântul și iubirea ta:

Ascultă, Doamne rugăciunea noastră!

- Condu Biserica ta pe drumul Evangheliei. Nu permite ca ea să cedeze setei de putere și bogăție. Și dă-i curajul speranței. Să ne rugăm.
- Susține oamenii politici care se angajează pentru a apăra drepturile celor slabi și care asigură dreptatea. Fă să nu le lipsească ajutorul cetățenilor. Să ne rugăm
- Rămâi alături de cei care trebuie să înfrunte boala și infirmitatea. Însoțește-i cu prezența discretă a celor din familie și a prietenilor. Să ne rugăm.

▪ Apără tinerii de seducțiile plăcerii , de consumism, de nevoia de a domina cu orice preț. Fă-i să experimenteze frumusețea unei existențe generoase trăită în sobrietate și împărtășire. Să ne rugăm

▪ Dă-ne, o Tată, misionari după inima lui Cristos. Dăruiește Bisericii sfinte vocații și binecuvântează și Congregația aceasta pentru a face să răspândească cu fidelitate, în lumea de astăzi carisma de reconciliere și împăcare izvorâtă în inima Victorinei Le Dieu. Să ne rugăm

▪ Susține, o Doamne, pe toți cei care lucrează în favoarea familiei fondată pe căsătorie, astfel încât părinții să poată răspunde problemelor generației și educării fiilor. Să ne rugăm

▪ Indică-ne drumul unei reînnoite convertiri. Scoate-ne din lene și comoditate. Trezește-ne cu exigența Cuvântului Tău care provine din profunzimea sufletului. Să ne rugăm

▪ Pentru ca toți să ne angajăm pentru pace și să devenim promotori de reconciliere asumând un stil de viață bazat pe respectul uman. Să ne rugăm

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Noi te laudăm și te binecuvântăm, Doamne Isuse, pentru că ne-ai răscumpărat.

Te laudăm și te binecuvântăm pentru că ai dăruit Bisericii pe Victorine Le Dieu și a-i făcut-o apostol plin de zel al Ispășirii și al Împăcării.

Ea atrasă de iubirea ta infinită pe care ne-ai arătat-o în Euharistie, Ți-a consacrat întreaga sa viață, pe sine însăși, pentru a colabora

cu Tine „Unicul Ispășitor” la opera răscumpărării și spre a conduce pe orice om la Unitatea Treimii.

Te laudăm și te binecuvântăm pentru că ai dăruit timpului nostru această spiritualitate.

Dăruiește-ne Duhul Tău pentru ca să putem primi acest dar și ca să colaborăm în concret la opera de împăcare atât de necesară pentru Biserică și pentru lume. Amin

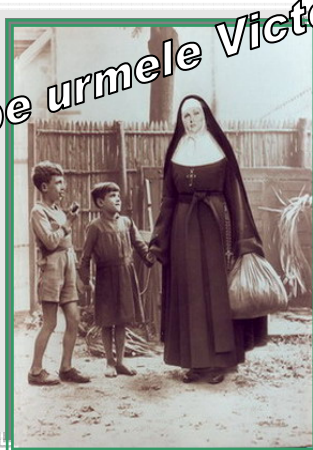
Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

"**Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**

◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria.**

pe urmele Victorinei

În bicentenarul nașterii sale 1809 - 2009

Victorine Le Dieu cine este ?

Victorine Le Dieu ; o viață al cărei mesaj a străbătut hotarele timpului și spațiului și care se distinge în angajarea concretă a tuturor acelor care l-au primit și care-l întrupează cu fidelitate în existența cotidiană.

Dar... care este darul de har pe care Duhul l-a trezit în inima ei ?

Să parcurgem în fugă evenimentele mai semnificative ale existenței sale din care a izvorât acel ideal de viață ce a lăsat urme de neșters în istoria ei și a noastră.

Victorine se naște la Avranches, în Franța, la 22 mai 1809. este imediat după revoluția care a zguduit profund națiunea și a dus la consecințe inevitabile: indiferență religioasă, anticlericalism, societate dezorganizată, suflete tulburate, copii părăsiți, ură violentă, teroare, dispreț... o întregă gamă de situații care o soliciită direct și imediat.

Intr-o ascultare profundă de Acela care o cheamă, intuiește care trebuie să fie răspunsul său: să colaboreze cu Cristos la opera de răscumpărare.

În scrierile sale autobiografice notează. "Atracția spre retragerea absolută devenea tot mai puternică, dar, înțelegând și trebuința de a avea adevărați misionari în țările care se consideră civilizate, de a avea case pentru a primi sau ocroti, cel puțin pentru un timp, sărmâne suflete decăzute, sau în pericol pe marea acestei lumi, în fața unor scandaluri mereu mai mari, am simțit nevoia unei imense ispășiri".

A ispăși, a împăca, a reface unitatea în iubire, a sluji cu suflet umil pe frați, în special pe cei loviți de păcat, de marginalizare, de sărăcie, a adora pe Cristos în Euharistie, devin marile valori pentru care își angajează întreaga ei existență. Dificultăți de tot felul, neînțelegeri continue, așteptări îndelungi, răspunsuri dezamăgitoare, refuzuri inexplicabile întrețes fără încetare drumul său, dar ea nu se descurajează. Poartă în inimă un mare ideal pentru care merită să se zbată, să învingă obstacolele, să riște, să-și dea viața.

“Iată slujitoarea Domnului. Fiat!” este refrenul obișnuit care bate ritmul drumului ei, bătaia inimii ei unde palpită puternic o singură dorință: “A lucra cu Isus Răscumpărătorul și Maica Reconciliatoare pentru mântuirea lumii”.

Euharistia este centrul vieții sale, este punctul constant de referință ce dă sens idealului său, este sacramentul iubirii lui Dumnezeu care reface unitatea a tot ce este frânt, rănit, zdrobit... din celebrarea și adorarea acestui mister de iubire, Victorine își trage puterea pentru misiunea sa în Biserică și în lume.

“Isus este singurul și adevăratul răscumpărător”. Prin El, cu El omenirea întregă este readusă la Tatăl, în puterea Duhului Sfânt.

La 15 ianuarie 1863, Victorine obține o audiență particulară la Papa Pius al IX – lea, care aprobă nașterea unei noi familii religioase: Congregația Surorilor lui Isus Răscumpărătorul. Victorine își trăiește ultimii ani de viață la Roma, unde la 26 octombrie 1884 își încheie existența pământească spre a continua, așa cum ea însăși spunea, adorația perpetuă în cer.

Idealul Victorinei are orizonturi vaste: ea vrea ca la el să participe toți aceia care, în diferite stări de viață, sunt chemați de Duhul Sfânt să împărtășească acest dar în Biserică:

“Gândul meu și dorințele mele aparțin tuturor în toate locurile... este un har pe care Domnul îl acordă în aceste timpuri din urmă care au mai mult ca oricând nevoie de ispășire și răscumpărare”.